

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan sveder, imitirajo nedelja in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 18 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 6 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Pozdrav češkim gostom!

V Ljubljani, 24. avgusta

Včeraj in posebno danes došli so v naše mesto mili gostje, slovanski bratje češki. Vračajo se z daljšega svojega izleta, ki so ga napravili na južne dežele, kjer jim bivajo bratje hrvatski in slovenski in muditi se hočejo nekoliko tudi v beli naši Ljubljani, ki je pozdravila z enakim naudušenjem slovanske brate, kakor se je to zgodilo po vseh drugih mestih.

Loči Slovence in Čeha sicer velika daljava in urinil se je mej ta slovanska rodova mrzel zid nemštva. A vender je ostala gorka ljubezen mej obema in zlasti enakost usode vzbudila je tesno prijateljstvo mej narodoma češkim in slovenskim. Že odkar se je začel zavedati slovenski narod, da je tudi on, čeravno majhen, vender le tudi političen faktor v naši državi, naslanjal se je vedno v političnem boji na močnejega in krepkejšega brata ob Vltavi. Razširja se vedno bolj spoznanje, da nas ne brati samo vez jednake krvi, nego tudi politična solidarnost, ki izvira od jednakega političnega položaja in stremlja za jednim in istim smotrom: odbijati silni naval protivnega nam tujstva, ki se je naselilo v teku stoletij v naše, nekdanje čisto slovanske dežele in bi zdaj rado gospodovalo nad veliko večino slovanskega prebivalstva.

Dvojna vez, rodna in politična, izražala se je pri vsaki priliki. Odkar je postala zavest slovanskega naroda toliko živa, da se je razširila v zavest o celokupnih interesih avstrijskih Slovanov, potovali so pogostoma slovenski sinovi v zlato Prago veseliti se kakega srečnega narodnega dogodka s svojimi brati, a gledat tudi, kako sploh prodira slovanski duh in prava odločnost slovanska, katera diči severne naše brate ob srebrnopenasti Vltavi. Kdor se je jedenkrat udeležil tacega potovanja v krasno češko zemljo, ne bode ga pozabil nikdar več. A tudi severni naši bratje pohiteli so večkrat v večjem številu k nam, da nam na domači naši zemlji podajo krepko svojo desnico, kakor v zastavo, da nas češki narod ljubi, da nas hoče podpirati, dokler si ne priborimo varnosti za našo narodno eksistenco in vseh pogojev za naše narodno napredovanje. Če se je Čehom boriti z jednim neprijateljem, imamo mi Slovenci celo dva in v istem

položaji so tudi Hrvatje. A uprav ideja moralne naše solidarnosti daje nam pogum, da vztrajamo v težkem boji, zaslomba, katero imamo v močnejih svojih slovanskih bratih, jači nas, da ne omagamo.

Bolj kakor z mrtvimi razpravami v časopisih krepi se ideja naše skupnosti uprav po živem mejsobnem občevanju iz ust do ust, od srca do srca. In taka lepa prilika podala se nam je zopet zdaj. Okolu sto vrlih čeških rodoljubov in rodoljubnih dam imamo za nekaj dni v naši Ljubljani. Da je večina njih članov učiteljskega društva „Komensky“, to nam je porok, da bode njih potovanje in bivanje na slovanskem jugu obrodilo še poseben sad. Uprav učitelji in učiteljice na Češkem imajo velike zasluge za to, da je narod češki tako izobražen. In sedaj bodo zopet lahko povedali, kaj so videli mej južnimi brati, širili bodo ljubezen bratinsko in idejo slovanske vzajemnosti v srcih nežne mladine. Ljubezen češkega naroda do nas tako ne bode izumrla.

Bodite nam torej pristrčno pozdravljeni, mili bratje slovanski! Bodite nam pozdravljeni v središču zemlje slovanske, v beli Ljubljani, kjer bivajo iskreni prijatelji hrabrega češkega naroda, kjer bide toliko tisoč src za Vas in za blagor mile Vaše češke domovine. Z veseljem pozdravlja Vas sinove in hčere staroslavne češke kraljevine, v svoji sredi ves narod slovenski. Kot brat bratu, ki mu je ljub in drag, kličemo Vam pristrčen: „Dobro nam došli!“

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 24. avgusta.

„Czas“ in Hohenwartov klub.

Pripoznano glasilo poljskega kluba, „Czas“, bavi se zadnji čas, sosebno odkar je odstopil minister Pražák, jako pogostoma z bodočo situacijo v državnem zboru. Vsi članki njegovi svedočijo, da poljski klub nič ne hrepeni po zvezi z levičarji, nego da želi ostati i nadalje v dotiki s Hohenwartovim klubom. Vesti, da misli izročiti grof Taaffe ministerstvo notranjih rečij komu drugemu, so po „Czasu“ povse neosnovane. Poljaki upajo, da ostane Hohenwartov klub intakten kakor doslej.

Mladočeška zmaga.

Pri volitvah v okrajni zastop Milevski zmagali so mladočeški kandidatje z velikansko večino. Ta

zmaga je posebnega pomena zato, ker priča, kako globoko je prodrla narodna radikalna misel, kajti v tem okraji bil je doslej absolutni gospodar princ Friderik Schwarzenberg, lastnik velikanskega posestva, a navzlic temu propadel je princ Schwarzenberg pri volitvi s 24 proti 97 glasom, katere je dobil mladočeški kandidat, priprost kmetovalec.

Volilski shodi na Češkem.

Deželni posl. in tajnik staročeškega kluba Sedlak poročal je v nedeljo v Švihovu svojim volilcem o politični situaciji. Po njegovem mnenju se tiste določbe punktacij, za katere treba dovoljenja dež. zbora, ne bodo izvršile, pač pa tiste, katere more vlada, ne da bi prašala dež. zbora, izvršiti iz lastne inicijative. Ako bi pa vlada hotela to izvršiti levičarjem in nacionalcem na ljubav, potem bi se gotovo združile vse češke frakcije in odpor bi bil tako ardit, da bi mogel biti na škodo celokupni državi.

Knez Liechtenstein v klerikalni luči.

Intransigentni tirolski klerikalci so veliki nasprotniki Liechtensteinovi. Niti to jim ni všeč, da je Liechtenstein „imel čast“ govoriti na katoliškem shodu v Lincu, ker je bil v kritičnem hipu zapustil zastavo klerikalno in ušel, a svoj šolski zakon zatajil. Celo to se vidi klerikalcem neumevno, da je bil Liechtenstein povabljen na katoliški shod, očitajo mu pa, da je govoril brez taktno in neresnično. Brez taktno zato, ker je imenoval shod „nemško-konservativnim“, čeprav so v predsedstvu sedeli trije Slovani, neresnično pa je govoril, kar je trdil o valutni predlogi, saj je znano, da je sam rekel nekemu poslancu: le glasujte za valutne predloge, koristne so zlasti za producente, jaz moram glasovati proti njim zato, ker Dunajčanje tega ne razumejo. Tudi to ni bilo umestno, da se je ponašal, da stoji mlada duhovščina na njegovi strani. Škofje so molčali, ko so mladi duhovniki ploskali, a kardinal Gruscha odpotoval je prav radi tega govora še tisti dan.

Vnanje države.

Srbska kriza.

Radikalni ministri izročili so še v dan imenovanja svojih naslednikov vse agende novim ministrom. Avakumović razposlal je srbskim zastopnikom v inozemstvu okrožnico, v kateri povdarja, da bode nova vlada skušala ostati v dobrih razmerah z vsemi državami, sosebno skrbno pa gledala na to, da se ohrani neutralnost Srbije. Novi kabinet skuša dobiti lice, po katerem bi mu ne bilo moči očitati posebne naklonjenosti za Rusijo. Prav zato tudi nista prišla v ministerstvo odlična liberalca Panta Srečković in Alimpije Vasiljevič. Vojni minister Bogičević je bratranec Milanov in zato sodi se tudi, da je novo ministerstvo postalo po volji Milana.

LISTEK.

Krovca.

(Češki spisal A. B. St'astný, poslov. I. Toporiš.)

(Konec.)

II.

Čudno se je bil izpremenil od tedaj krovca Križ. Sicer je hodil v gostilno le ob nedeljah in še takrat ni mogel dolgo sedeti mej znanci, moral je domov k svoji lepi, mladi ženi, katero je ljubil nad vse. A sedaj pa je posedal dan na dan pri „zlatem grozdu“. Ko je delo minulo, sédel je k kozarcu in se vrnil z vinjeno glavo domov. Kolikrat pa se je zgodilo, da je poslal pomočnike na streho, sam pa sédel k pivu! Z ženo občeval je malo in še takrat, kadar je z njo govoril, čule so sosede le prepir in kreg. Drugi dan pa je prišla žena na trg objokava.

„Od tiste dobe, kar je pal Jožef raz strehe, se je do cela izpremenil, kakor bi ne bil več on!“ tožila je žena svoji sestri.

Toda tega, da morda zaradi njene nezvestobe zapravlja ves zaslužek, ji pa ni hotela zaupati.

Pri hudi nevihti treščilo je v zvonik bližnje cerkve in streho zelo poškodovalo. Sklenilo se je, naj se streha takoj popravi, da ne bi pri prvem naliwu tekla voda v zvonik.

Križu se ni nič kaj ljubilo, da bi prevzel to delo. Rad bi poslal svoje delavce na zvonik, toda ti so imeli na novih hišah obilo opravila. Preostajalo mu ni drugega, nego lotiti se samemu dela.

Odhajajoč s svojim učencem na delo, ustavi se v kuhinji, kjer je njegova soproga imela posla. V prsih ga je nekaj grozno tiščalo. Tožno gleda na svojo ženo nekaj hipov, potem pristopi k nji ter ji podá roko. Čudeč se opazovala ga je žena. Kaj se je zgodilo z njim? Že nekaj tednov se ni tako od nje ločil odhajaje na delo! Molče položi svojo roko v njegovo desnico, ki se je tresla.

„Kaj ti je?“ vpraša ga sočutno.

„Nič,“ dé mehko on, objame ženo ter jo začne poljubovati. V ženi pa se v tem trenutku vzbudi kës, da ga je nedavno tako prevarila. Plakajoč oklene se ga okrog vratu.

„Dragi Frančišek, odpusti mi, odpusti!“ prosi ga zdibujé.

„Saj se ne jezim več!“ dé mož rahlo in pri-tisne še jedenkrat svoje ustnice na njene.

„Z Bogom, duša moja!“

„Na svidenje!“ kliče žena za njim, ko je bil že na stopnjicah.

Kmalu potem plezal je mojster Križ s svojim učencem po zvoniku. Obstal je na mestu, kjer bo treba nove strehe. Okrog boka priveže si vrvi, drugi konec pa pritrdi na močen tram.

Delo se začne. — Dan je bil jasen, a v njegovem srci je bilo tožno. Sam ni vedel, zakaj mu je tako tesno. Spomnil se je ločitve od žene. Šele zdaj prišla je k spoznanju! Prosila ga je odpustčanja. Veselil se je, da se prične vse drugačno življenje — srečno in blaženo! —

Kaj to? Spodaj je nekaj zamolklo buhuilo. Prav tako je buhuilo takrat, ko je pal Jožef na ulico. Pred očmi dvigne se mu okrvavljena postava mladega moža. Križu se zdi, da mu grozi in da se mu bliža.

„Jožef, ne muči me!“ vskrikne mojster, od-

Pogovor s Karavelom.

Dopisniku angleškega lista „Times“ se odpró tudi vrata črne džamije v Sofiji, kjer mrje nekdanji prvi minister bolgarski Petko Karavelov počasi ali gotovo kot žrtev sovraštva Stambulovega. Karavelov je še zdrav a jako ostareel in bled. Gledé Plovdivskega ustanka l. 1887, rekel je Karavelov, da je on skušal pregovoriti upornike, češ, da čas ni ugoden za to, končno pa, ko je videl, da je knez Aleksander za ustanek, se tudi on ni več protivil. — Vedel je tudi za zaroto zoper Aleksandra, kateri se je tej moral konečno umakniti. Diferencije mej knezom in Karavelovom nastale so vsled razmerja mej Bolgarsko in Avstrijo, katero se je videlo Karavelovu jako nevarno. Kot bolgarski demokrat ni mogel imeti zaupanja do države, ki je bila vedno in povsod nasprotnica demokratstvu, dočim je Rusija vedno podpirala balkanske demokrate. — Karavelov je odločno odklanjal očitanje, da je bil v tajni zvezi z Rusijo, niti kot minister, niti pozneje, ko je vodil opozicijo proti Stambulovu. On je vedno Rusiji opomiral, a če bi došel danes na krmilo, gojil bi prijateljske razmere z njo, ne pripuščajoč jej premočnega upliva na Bolgarsko. On misli, da se v Bolgarski ne more vzdržati nobena vlada, če je sovražna Rusiji, zato, ker sta narod in vojska za Rusijo uneta. Samo častniki so nasprotniki Rusije, ker se boje, da bi Rusi zavzeli dobra mesta. Karavelov sodi, da vlada Stambulova ne more trajati dalje nego dve ali tri leta, da pa bode gotovo propala, ker ne tira politike, kakeršno želi večina naroda. Reakcija prišla bo tem prej, ker sedanji sistem ne dopušča svobode govoriti in uničuje svobodo tiska ter sploh ovira ustavno opozicijo. Uspeh ruske stranke bi bil tolikšen, da bi se moral umakniti tudi Koburžan. — Karavelov ne gré nikdar iz svoje celice; časopisov ne sme čitati, samo knjige, a hruao dobiva jako slabo.

Ruski glasi o novem angleškem ministertvu.

„Graždanin“ pravi: Težkim srcem vzprejela je kraljica Viktorija ostavko Salisburyjevo; kraljica povabila ga je na obed in mu slovesno napila, kar je Salisbury porabil, da preskrbi nekaterim sorodnikom dobre službe. — Kraljica ne želi, da se premeni sedanji pravec unanji politiki in prav vsled tega izročil je Gladstone portfelj unanjih rečij lordu Roseberyju. — „Novoe Vremja“ omenja, da so vsi državniški talenti v Angleški na strani liberalcev, saj je bil Goschen, finančni minister Salisburyjev, sam liberalce. Lord Kimberley in lord Ripon sta porok zato, da Rosebery ne bode tiral Rusiji sovražne politike in to je mnogo vredno vsaj za začetek.

Dopisi.

Z Dunaja, 21. avgusta. [Izv. dop.] (Prijateljski večer.) Kakor vsako leto, došlo je tudi letos več slovenskih učiteljev o počitnicah v našo prestolnico, izurit se na rokotvornem tečaju v raznih deških ročnih delih. Slovenski velikošolci, bivajoči i v počitnicah v vseučiliških mestih, ne zamudé nikedar te prilike, da se seznanijo nekoliko natančneje z vzgojevatelji našega preprostega naroda. Tudi letos priredilo je akademično društvo „Slovenija“ slovenskim gg. učiteljem v soboto dne 13. t. m. prijateljski večer, katerega so se udeležili vsi gg. učitelji, tu bivajoči velikošolci in tudi gosp. dr. M. Murko. Otvoril je zabavni večer podpredsednik „Slovenije“, cand. jur. g. Fran Regally, ki je v primernem kratkem, a krepkem nagovoru pozdravil vse došlece ter nam dokazal, da stoje slovenski velikošolci v vsakem oziru najodločnejše na narodno naprednem stališču. Jako živahno odobravanje tega govora je pokazalo, da je govoril vsem prisotnim iz srca. Posebe povdarjal je še važno mesto, katero zavzemajo učitelji v vsakem narodu

stopi za korak — noga išče trdih tal in že leti krovce raz streho. Toda na tla ni pal, močna vrv tega ni pripustila. Križ visi mej zemljo in nebom in niti ne črhe ne. Šele za nekaj časa zapazijo ga ljudje ter hité brez odmora po gasilce. Ti pridejo kmalu in začno lezti na zvonik.

„Ne bojte se! Le mirni bodite!“ klicali so na ulici ljudje.

Toda mojster ni slišal teh glasov in tudi ni videl v zvonikovi lini gasilca, ki je segal po vrvi, hoteč nesrečnežna k sebi privleči, kakor blazen zrl je pred se. Grozna prikazen Jožefova se ni zgubila, da — nasprotno, približevala se je štegujoč okrvavljene roke po njem.

„Ne dobiš me, ne!“ zaječi mojster in seže v besni divjosti v žep. Iz njega potegne nožič, kateri hipoma odpre. In uprav v tem trenutku, ko je hotel gasilce vrv z nesrečnežem k sebi potegniti, prereže krovce Križ vrv, ki mu je obvijala bok.

Spodaj začuli so se bolestni kriki in takoj palo je krovčevo telo na trda tla ter jih pobarvalo s krvjo. Križ je preminul...

ter izrekel prepričanje, da so vsi navzoči učitelji neustrašeni borilci za naše narodne svetinje. Zahvalil se je na tej napitnici učitelj g. Vogelink. — V zabavnem delu, kateremu je načeloval g. Viktor Zupanc, bilo je še mnogo napitnic, tako mili naši slovenski domovini, dalje g. dr. Murku, ki se je v krasnih besedah zahvalil; prisotnima gg. češkima učiteljema, ki sta v odgovoru poudarjala solidarnost slovansko, zlasti pobratimstvo češko-slovensko in še dokaj drugih. Mej govori glasile so se krasne slovenske pesmi. Vsakemu ostane ta večer gotovo v lepem spominu, kajti le redko doživimo oddaljeni od mile nam slovenske domovine in obkoljeni od tujega življa tako veselih ur, kakor ta večer.

N.

Iz Novega mesta, 20. avgusta. [Izv. dop.] (Naše poštno poslopje.) Dopisniku iz Novega mesta v „Slov. Narodu“ z dne 18. avgusta 1892. je treba stvar malo pojasniti, ker njegov dopis ni natančen. Res je, prebivalstvo je z zadovoljnostjo sprejelo vest, da mestna občina hoče kupiti nekdanji kapucinski samostan, vojaško oskrbovalno skladišče za 15000 gld. ter da se isto porabi za bolnišnico. Ker pa se pred preteklimi 10 leti bolnišnica v tem posloppu gotovo ne bode smela namestiti, skrbeti je za drugo porabo; saj nikakor ne gre, da bi 15000 gld. toliko časa ležalo neplodno. Dne 16. t. m. ogledalo si je županstvo s gosp. poštним komisarjem in državnim inženjerjem poslopje, ter se prepričalo, da levi trakt poslopja popolnem ugaja za nameščenje erarnega poštnege urada. Leta 1888. je občinski zastop prosil pri ministerstvu, da se poštni urad podržavi, in ministerstvo je v to privolilo. Že od lanske jeseni se iščejo za urad ugodni in pripralni prostori, pa jih ni dobili. Prostor, kjer je sedaj pošta, neugajajo in se tudi ne dajo toliko popraviti, kolikor poštni erar zahteva. Županstvo je dvakrat poštному erarju predlagalo, naj se vzamejo prostori v sedanjem poštнем posloppu, v pritličju ali v I. nadstropju, ker je ljudstvo na ta kraj privajeno in ker je lega prilična. A ves trud je bil zastonj, kakor kažeta dopisa februarja in junija meseca. Dopustiti pa ni, da bi se ugodna prilika, pridobiti si erarno pošto in več uradnikov v mesto, zanemarila in ker nihče ni pripravljen bil ponuditi ugodnih prostorov, je dolžnost županstva reč ugodno rešiti, in mestu gotovi dohodek pripraviti. Dopisnik trdi, da bode pošta plačevala za celo poslopje 800 gld., ter da bodo popravila stala 6700 gld. — Ni jedno, ni drugo. Pošta bode imela, ako se v kapucinski samostan preseli, le polovico poslopja, in bode plačevala zdatno večjo najemnino. Daljava bode od sedanjega poštnege poslopja kacic 5 minut lahke hoje. V bližini pa so že sedaj trije c. kr. uradi in morda pride še kateri drug tja venkaj. Tudi trgovci so dovolj razboriti, da jim ta daljava borih 5 minut ne bode delala preglavice, če pomislijo, da se mestu dohodki zboljšajo. Prebivalstvo pa bode oproščeno plačila tistih pismonoških pristojbin, razun pri pošiljatih z vozno pošto, in ta dobrotu je na leto tudi nekaj vredna. Lega poslopja je ugodna na lepem in lahko od vseh strani pristopnem kraju in 15 minut od prihodnjega kolodvora ter tik mesta. Sedanja poštarica g. pl. F. pa tudi ne bode oškodovana, ker vožna pošta jej ostane, sedanje poštne prostore pa bode lahko oddala za prodajalnice. Pomisliti je tudi, da se bodo, če bomo imeli jedenkrat poštni urad v skladišču, zadevni organi gotovo lotili tudi popravljanja ostalega dela tega obširnega poslopja, da se s časom vanj preseli tudi naša dekliška šola, ki zdaj gotovo nima pripravnih prostorov: v novem šolskem posloppu bi imela vsaj še četrta učiteljica, katero bomo v naše mesto vender jedenkrat dobili, — prostora dovolj, dočim sedaj zanjo ni prostora. Dalje, naj se duhovni gospodje še tako branijo, da bi se pokopališče predstavilo iz mesta, to se mora vse jedno kmalu zgoditi. Naše pokopališče leži proti zakonu v mestnem teritoriju. Naše mesto se more le v smeri proti oskrbovalnemu skladišču in proti pokopališču razširjati, v mestu samem ni nobenega prostora več za nova poslopja. Nove hiše, katere se bodo ko pride železnica po nas, v našem mestu menda vender začele zidati, je moči postaviti le v napovedani smeri. Prav zato je dobro, da imamo poštni urad in morabititi tudi dekliško šolo v oskrbovalnem skladišču, da bomo tem lažje pokopališče s poti spravili, ki je, dejal bi jedina ovira razvijanju in razširjanju našega mesta. Če pokopališča ne spravimo iz mesta, se bodo nove hiše najbrže zidale okolu kolodvora v Beršlinu, ne v Novem mestu. Teh par mrličev,

kar jih imamo na leto pokopati, damo že lahko tudi nekoliko dalje prenesti, in v 20. letih imamo lahko na sedanjem pokopališču lep park, kojega moramo zdaj že tako pogrešati, in okolu njega lep, nov del mesta.

Mi Novomeščanje torej nikakor ne smemo ovirati nakane poštnege upraviteljstva, da dobimo erarično pošto v velikem polopju, ki je dosedaj sicer prazno stalo, ki pa v prihodnje našemu mestu lahko donasa velike koristi.

Družbe sv. Cirila in Metoda redna VII. vélika skupščina

dne 28. julija 1892 v Postojini.

(Dalje.)

5. Vodstvo ne sme molčati o dobrotnikih, prijateljih naše družbe ter sploh o pospeševateljih društvenih naporov. Tu bi morali naštevati zlasti one podružnice, ki so se odlikovale s posebno marljivostjo, nato posamne rodoljube, ki so prihiteli z večjo ali manjšo vsoto na pomoč — a ker jih že štejemo na stotine, moramo slavno skupščino opozoriti na njih imenik, ki bode tiskan v bodočem „Vestniku“ VI. Tu naj zabeležimo le nekaj tistih dobrotnikov, ki nam jih je v zadnji dobi pokosila nemila smrt. — Vredni sin uzornega rodoljuba, naše družbe pokrovitelja † Frana Kotnika, tudi Fran Kotnik ml., ki je preminol dne 2. avgusta 1891, zapustil je naši družbi v oporoki tisoč gld. Vodstvo se je užaljeni gospej materi potrdivši sprejem izplačane vsote dostojno zahvalilo. — Višji davčni nadzornik Luka Robič, blagajnik I. Ljubljanske podružnice, preselil se je v večnost. Istotako mestni odbornik Peregrin Kajzelj, naš družbenik. Postojinska podružnica obžaluje svojega bivšega odbornika dr. Pitamca. Prosta seljakinja iz Artižje Vasi pri Zatičini † Marija Hribar spomnila se je naše družbe v oporoki s 5 gld. Braslovška podružnica zgubila je svojega podpredsednika dekana Potočnika, istotako konjiška dekana Mikuša. Graška izvanakademiška pa je izgubila kanonika dr. Robiča. Šišenska svojega odbornika Antona Kneza. Cirkniška na Goriškem svojega prvomestnika mnsgr. Jerana. Župnik † Jakob Logar pri sv. Križu poleg Ajdovščine bil je zastopnik naši družbi pri † Einšpielerja slaynosti na Koroškem. Podružnica v Kranju objokuje svojega ustanovnika Metoda Pirca. In nedavno sta umrla dva bivša prvomestnika Šmarske podružnice pri Jelšah, kanonik-župnik Ivanc in veleposesnik Skaza. Podružnica na Greti pogreša svojo marljivo nabiralko † gospo Marijo Ferluga, rojeno Pertotovo. Dne 7. julija pa je preminol v Škofji Loki c. kr. okr. sodnik dr. Fran Škofic, ki je postavil našo družbo glavnim dedičem. Njegovega pogreba se je udeležila tudi deputacija naše družbe po treh pokroviteljih in sicer: po vodstvenem tajniku Žlogarju, družbinem nadzorniku Oroslavu Dolencu in župniku Ramovšu. Zdi se nam, kakor bi bil hotel preminoli sodnik pokazati s svojim zadnjim činom pot imovitim samcem ali rodoljubom brez lastnih otrok, koga naj postavijo za vrednega in potrebnega dediča svojemu premoženju — namreč slovensko deco, ki je v nevarnosti odtujiti se svoji materi.

Vsem naštetim in nenaštetim blagim pokojnikom mir in večno plačilo tam, tu pa hvaležen spomin!

Kakor ob žalostnih, tako so se ob veselih dogodkih rodoljubi spominjali naše družbe s prav znatnimi darovi, kakor bo razvideti iz imenika. Mnogi gospodje i žene so jo razveselili z lepimi zbirkami knjig, ki bodo osobito na Koroškem razvedrovala ukaželno mladino.

Da je naša družba sploh postala tako popularna, zahvaliti je osobito slovensko časopisje v Trstu, Gorici, Celovcu, Mariboru, Celju, Novem Mestu in Ljubljani, zlasti naša dnevnik, ki sta družbine zadeve drage volje in vselej brezplačno vsprejemala ter nosila mej slovenski svet. „Edinost“ pa je že opetovano razglasila poziv po zgledu češkega „svetovaclavskega daru“ za „Cirilo-Metodijski dar“, ki je samo po njenih izkazih dosegel že do poldruga stotine.

Krono darom sta postavili zopet valed spoštljive vodstvene prošnje visoki korporaciji: deželni zbor kranjski s tisoč in mestni zastop Ljubljanski s pet sto gld. (Slava!)

Vsem blagim dobrotnikom, vsem podružnicam presrečno zahvalo! (Dalje prih.)

Domače stvari.

— (Češki gostje v Ljubljani.) Danes popoldne pripeljali so se ostali češki gostje s poštanim vlakom. S prej došlih jih je blizu 100. Na kolodvoru zbralo se je več stotin narodnega občinstva, ki je pozdravilo z burnimi živio- in Nazdar klici došle slovanske brate. V imenu učiteljskega društva pozdravil je goste s toplimi besedami g. nadzornik Žumer, na kar se je zahvalil v jedrnatem govoru v imenu Čehov g. Jožef Šimon, kapelan iz Dobřikovice pri Pragi. Pevsko društvo „Ljubljana“ zapelo je „Lepa naša domovina“, na kar so Čehi odzdravljali z Nazdar klici. Mej živimi živio in Nazdar klici podali so se gostje v pripravljene voze in odpeljali v čitalnico, kjer so se razdelila stanovanja. Zvečer je prosta zabava „pri Frincu“. Pel bode Ljubljanski kvartet in svirajo tudi Sokolski tamburaši danes program, ki je bil namenjen za jutri. Jutri pa sodeluje pri koncertu pri Virantu pevsko društvo „Ljubljana“ in vojaška godba. Ostali red ostane nespremenjen.

— (Češkimi gostom) v čast prirede jutri Ljubljanska narodna društva na Virantovem vrtu koncert, pri katerem sodelujejo slavni moški zbor pevskega društva „Ljubljana“, slavni „Sokolski tamburaški zbor“ in vojaška godba c. in kr. domačega pešpolka št. 17. Program: 1.) a) „Koračnica“, b) Meyerbeer: „Uvod“ k operi „Robert der Teufel“, svira vojaška godba. 2.) Jenko: „Slovanska himna“, moški zbor poje pevsko društvo „Ljubljana“. 3.) a) Farkaš: „Venec hrvatskih pesmij“, b) Farkaš: „Sreten imendan“, igra „Sokolski tamburaški zbor.“ 4.) a) Ivanoviči: „Veturia“, valček, b) Smetana: „Divertissement“ iz opere „Hubička“, svira vojaška godba. 5.) Vilhar: „Naša zvezda“ moški zbor s samospévom, poje pevsko društvo „Ljubljana“. 6.) a) Škroup: „Kje dom je moj“, b) Lisinski: „Lepa naša domovina“, igra „Sokolski tamburaški zbor“. 7.) a) Hajdrih: „Jadransko morje“, b) Tuček: „Pot-pourri“ po slovenskih melodijah, svira vojaška godba. 8.) a) Ipavec: „Ilirija oživljena“ moški zbor, b) Nedved: „Dijaška“ moški zbor, poje pevsko društvo „Ljubljana“. 9.) a) Abram: „Venec slovenskih pesmij“, b) * * * „Kolo“, slavenska narodna, igra „Sokolski tamburaški zbor.“ 10.) a) Verdi: „Ouverture“ k operi „Nabuccodonosor“, b) Pollak: „Wiener Musikausstellungs-Klänge“ valček, svira vojaška godba. 11.) „Slovo“, narodna pesem, poje pevski zbor „Ljubljana“. 12.) a) Smetana: „Sextet iz opere „Prodana nevesta“, b) Korel: „Na merende“ galop, svira vojaška godba. — Začetek ob 8. uri zvečer. Pristop imajo člani slovenskih narodnih društev v Ljubljani.

— (Shod in resolucija društva „Save“.) V nedeljo 21. t. m. popoldne zbralo se je v čitalnici Kranjski veliko število „Savanov“, starejšin in rednih članov k shodu gorenjskega okrožja društvenega. Predsedoval je upravnik za Gorenjsko stud. phil. Jos. Žilih. Takoj ob početku ustopili so v društvo štirje novi starejšine in nekoliko rednih članov. Razgovor je bil prav živahen. Določila so se za to okrožje v ložjo upravo troja poverjenistva, nekake ožje zadrage. Poverjenistvo za Radovljico prevzel je upravnik, ono za Loko stud. phil. Josip Kržišnik, za Kranj pa stud. tehn. Jos. Omersa. Po končani razpravi o notranjih okrožnih rečeh sklenili so na shodu zbrani velikošolci (in starejšine) sledečo resolucijo: „Slovenski velikošolci, zbrani na shodu v Kranju, priporočajo vsem ostalim tovarišem svojim in slovenskim abiturijentom, da se oklenejo v kar največjem številu že obstoječih slovenskih akademskih in ferijalnega društva ter spoznajo, da sedaj obstoječa društva slovenski akademski mladini v vsakem oziru za slej zadoščajo in da bi vsakršna prisiljena ustanovitev novih društev z istim smotrom zanesla mej njo nepotreben, umeten razkol. „Dunajsko podporno društvo“ in „Graško podporno zalogo za slovenske velikošolce“ zajedno vsemu slovenskemu svetu priporočajo kar najtoplejšje v podporanje, da se jima omogoči biti po sebi zavetiščema slovenski mladini v tujini“. — Očividno je ta resolucija protest dijakov zoper resolucijo, katera se bode v dijaških, društvenih rečeh predlagala na kat. shodu v Ljubljani.

— (Promenadni koncert.) Danes ob 6. uri popoldne svirala bode vojaška godba domačega polka v „Zvezdi“. Na programu je mej drugim tudi uvod k Zajčevi operi „Zrinjski“.

*) Gledj gornjo opombo.

— (Novi denar) bomo menda dobili še pred novim letom in bodo prišle v promet zlate in srebrne krone. Dunajski medaljer g. Scharf bil je te dni v Ischlu, da izdela portretni medaljon cesarjev, ki bode utisnen na novih kronah. Potem se bodo takoj začele kovati.

— (Ažijo pri carinskih plačilih) došlo se za bodoči mesec za taka plačila, ki se plačujejo v srebru namestu v zlatu, z 19 odstotki.

— (Iz Kranja) smo dobili dopis, v katerem se nasvetuje, da bi se po Kranjskem mestu ulicam imena dala, kakor se je že sklenilo za Novo mesto. Tudi se opozarja, da je kopališče nujno potrebno.

— (Vročina in vojaki na Krasu.) Brigadni zdravnik dr. Xydias naznanja, da so poročila Tržaškega „Mattina“ neresnična, ker se je mej vojaki, zbranimi okoli Senožec, primerilo samo 30 slučajev solnčarice, da pa vsled vročine ni še nihče umrl.

— (Občinska volitev.) V Domžalah bil je voljen županom posestnik g. Matej Janežič, občinskimi svetovalci pa gg. Ivan Kuralt, Matej Tičar in Valentin Habjan.

— (Bolezen.) Piše se nam: V sodniškem okraji Zatiškem se v več občinah prikazujejo pri otrocih „doberci“, semtertja tudi pri takih, katerim so se ravnokar koze cepile.

— (Vzlic neznanosti vročini) se v Novo-meškem okraji, kakor se nam poroča, otroci še vedno v šolah držé četudi je v takih razmerah pouk malo vreden. Bolje bi bilo, šole uradoma zaključiti.

— (Na Kalu) pri Sv. Petru bode v vedeljo, dne 28. t. m. ljudski shod.

— (Slovenski napisi v Celji.) Prošnje za dvojezične napise ulic v Celji se marljivo podpisujejo, kakor poroča „Domovina“. Gotovo se bode nabralo podpisov primerno slovenskemu prebivalstvu. Oglašati pa bi se morale tudi občine iz Celjskega glavarstva, kajti okoliškim posestnikom je gotovo do tega, da mesto, katero ima toliko dobička uprav od njih in katero tako rekoč oni prežive, nosi javne napise tudi v slovenskem jeziku.

— (Osobne vesti.) Koncipist pri nameštništvu v Gradcu g. baron Rudolf Apfalter imenovan je okrajnim komisarjem pri okrajnem glavarstvu v Mariboru.

— (Katoliško-politiško in gospodarsko društvo za Slovence na Koroškem) ima javni shod v nedeljo 28. t. m. pri „Movžarju“ na Golšovem poleg Žihpolj ob polu 4. uri popoldne. Poleg navadnih točk dnevnega reda bode tudi govor o ljudski šoli, poučni govor, po zborovanji pa prosta zabava s petjem, deklamacijami in govori. Udje smejo upeljati take slovenske rodoljube, ki želijo pristopiti društvu.

— (Ljubavna tragedija.) Tržaški gostilničar P. Kufodonti zabodel je včeraj zjutraj svojo ljubimko, nekaj slovečo krasotico, natakario Julijo Moser, v svoji krčmi dvakrat v prsa, potem pa še samega sebe smrtno rani. Natakario so odnesli v bolnico, upanja pa je le malo, da bi okrevala, takisto kakor tudi ne nje morilec. O uzroku temu činu čujejo se razne verzije: Nekateri trde, da sta se Kufodonti in ljubimka njegova dogovorila končati življenje na ta način, dočim trde drugi, da je natakario nameravala zapustiti ljubimca in da jo je ta iz maščevanja hotel usmrtiti.

— (Samomorij v Trstu.) Škedenjski ribiči našli so v morji pod Trstom dve ženski trupli. Samomorilki sta imeli žepe napolnjene s kamni. Preiskava je dognala, da sta bili to udova višjega računskega svetnika Julija Blut in nje 40letna hči Roza. Slabe gmotne razmere se bile uzrok obupnemu koraku. — Včeraj popoldne skočil je 60letni delavec s tretjega nadstropja deželnega sodišča na stopnice in se takoj ubil, a prav ob tistem času skočila je v Via Remota neka ženska z okna in se močno poškodovala. Govori se, da se je iz nesrečne ljubezni hotela usmrtiti.

Književnost.

— „Slovenski Pravniki“ prinaša v 8. številu nastopno vsebino: 1. I. Kavčnik: O pozivnih pravdah. (Konec.) 2. Dotike prava in naravnstva. (Dalje.) 3. Dr. Fr. Oblak: O razumljivosti, ki je zahtevano od slovenskih pravnikov. 4. Iz pravosodne prakse. Civilno pravo: a) Z določbo §-a 17. zak. z dne 16. majnika 1874, št. 69 drž. zak. niso izločeni rekurzi na sodniške naredbe, tikajoče se

provedenja dokazov s pričami in zvedenci. b) V razsodbi, da je zakon razvezan ali neveljaven, bodi tudi izrečeno, je li tega kriv jeden ali drugi izmed zakoncev, sta li kriva oba ali nihče njiju. c) Tudi v eksekutivnem postopanju na podlogi listine, sestavljene po §-u 3. vot. reda z dne 25. julija 1871, št. 75 drž. zak. treba je uporabljati predpise dv. dekr. z dne 24. okt. 1845, št. 906 zb. pr. zak. tedaj, kadar se bi denarna tirjatev po svojem znesku lahko vtožila v sumarnem postopanju. d) K razlagi §§-ov 138, 155—157, 163 obč. drž. zak. in dv. dekr. z dne 15. junija 1835, št. 39 zb. pr. zak. e) Dokaz obveznega pritrdila po konkludentnih dejanjih (§ 873 obč. drž. zak.) f) Kdor toži zaradi ekscindovanja, ne da bi bil izvršitelju izvansodno naznanil natančno specifikacijo in naslov svoje lastninske zahteve, ne more od izvršitelja zahtevati nikakih stroškov, ako se ta v tožbeno zahtevo takoj uda, nego je zavezan, njemu povrniti pravne stroške, ako se spor nadaljuje radi stroškov. g) Ničnostna pritožba glede krajevne nepristojnosti v malostnem postopanju je nedopustna. 5. Iz upravne prakse: K pristojnosti samoupravnih oblastev za odločevanje, je li pot javni, občinski pot. 6. Književna poročila. 7. Razne vesti.

— Fr. Levstik kao pjesnik. Dobroznani kritik g. Fr. Selak v Zagrebu priobčil je v 34 št., „Vienca“ pod gorenjim zaglavjem kratek a jedrnato pisan člančič o Levstiku kakor že prej v Praški „Politiki“.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 24. avgusta. Deželni zbori zborovali bodo samo do konca meseca septembra — ker se 1. oktobra snideta delegaciji — a nadaljevali zasedanja meseca decembra.

Dunaj 24. avgusta. „Wiener Zeitung“ priobčuje imenovanje Viktorja Bežeka, suplenta v Ljubljani, provizornim glavnim učiteljem na ženskem učiteljski v Gorici.

Lvov 24. avgusta. Cesar pride 1. septembra popoldne in ostane tu do 4. septembra zvečer.

Beligrad 24. avgusta. Tavšanović sklical za jutri shod eksekutivnega odbora radikalne stranke. Liberalna stranka ukrenila yzprejeti trgovinsko pogodbo mej Srbijo in Avstro-Ogersko.

Pariz 24. avgusta. Princ Franc Bourbon umrl po dolgi bolezni previden s svetotajstvi za umirajoče.

Pariz 24. avgusta. Polovico lebelpatron, ukradenih v Puteaux-u, našli na polji za Mont Valérien. „Echo de Paris“ javlja, da so bili na podlagi preiskave glede slučajev solnčarice pri vojaških vajah dva generala in jeden polkovnik stavljeni v disponibiliteto. Poveljnik voja dobil pismen ukor.

Rouen 24. avgusta. Včeraj bila dva nova slučajja kolere podobni bolezni. Oboliel jetnik umrl.

Bruselj 24. avgusta. Uradna preiskava dognala, da se v vsi Belgiji ni primeril noben slučaj epidemične kolere. V Antwerpenu pojavila se kolera nostras.

Hamburg 24. avgusta. Kolera razširja se rapidno. Obolelo 300 osob, umrlo 120 osob, samo včeraj bilo 65 mrličev.

Razne vesti.

* (Četrty mejnarodni železniški kongres) odprl se je dne 20. t. m. v Peterburgu. Prometni minister Witte omenil je v svojem nagovoru, da so železnice najboljše sredstvo civilizacije in približujejo posamične narode. Rusija gradila je l. 1836 prvo železnico, zdaj ima 32 000 kilometrov železnice in je pričela velikansko zgradbo Sibirske železnice.

* (Socijalisti mej sabo.) Neki potujoči socijalist priredil je te dni v St. Gallenu v Švici javno predavanje, ter svoj govor zabelil z raznimi citati, a tako, da preprosti slušatelji njegovi niso spoznali, da „schlagerji“ niso vzrasli na govornikovem zelniku. Blizu govornika sedel je postaren gospod, ki se zanima za socijalno vprašanje, a zapazivši manipulacijo govornikovo s citati, vzkliknil je vselej: To je rekel Cabet, to Lassalle, to Liebknecht, to Bellamy. Potujočega osrečevalca delavcev so te opazke močno jezile, zlasti ko je zapazil, kako so slušateljem všeč. Ko je stari gospod zopet enkrat vzkliknil: To je rekel „Bebel“, zadrl se je govornik. „Če ne molčite Vas vržem iz sobe“, a dobil je le ravnodušni odgovor „Hvala Bogu — to ste rekli Vi“.

LJUBLJANSKI ZVON

za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta 2 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Zahvala.

Odbor kluba slovenskih biciklistov „Ljubljana“ šteje si v prijetno dolžnost se najtopleje zahvaliti vsem, ki so v to pripomogli, da se je III. društvena cestna dirka tako sijajno izvršila. Na prvem mestu bodi nam dovoljeno izraziti našo najiskrenejšo zahvalo narodnim gospem in gospicam Ljubljanskim za poklonitev častnega darila, milost. gospej Murnikovi za njeno požrtvovalno naklonjenost, p. n. neimenovani gospici za odlikovanje jednega našega dirkača z krasnim darilom in gospici Valentinčičevi za izročitev daril zmagovalcem. Isto tako se najtopleje zahvaljujemo gospodu dru. Tavčarju, koji je častno predsedništvo dirki vsprejeti blagovolil in društvo z izdatnim darilom podpiral, gospodu drd. Kušarju pa, ker je v odsotnosti prvega rade volje namestništvo prevzel. Zahvalnost našo zastopnikom Zagrebskega in Celjskega športnega društva in vsem našemu društvu naklonjenim gospodom za njihovo radovoljno pripomoč pri dirki. Naša topla zahvala vsem velerodnim gg. dostojanstvenikom, koji so nas s svojim pohodom počastili isto tako častitim gostom, sosebno športnim društvom in ostalim prijateljem našim za brzojavo pozdrave.

Fran Tauses,
t. č. tajnik.

Josip Jakopič,
t. č. predsednik.

V Ljubljani, dne 23. avgusta 1892.

Tužci:

23. avgusta.

Pri **Matci**: Kullman, Wolf z Dunaja. — Rosmak, Steiner, Machulka iz Prage. — Turri iz Trsta. — Davidovic iz Belega grada. — Skutzik iz Trbovelj. — Arko iz Ribnice.

Pri **Slonu**: Pl. Liel iz Trsta. — Kohn z Dunaja. — Mohr iz Grada. — Fissinger iz Budimpešte. — Vitez pl. Schulheim iz Beljaka. — Bukovnik z Reke. — Köhler iz Maribora. — Errath iz Mokronoga. — Stampf iz Prage.

Pri **južnem kolodvoru**: Henberger, Russ, Kováčič iz Trsta. — Sablich z Reke.

Pri **avstrijskem cesarju**: Leipner, Gobbo z Reke. — Orešnik iz Linca.

Umrli so v Ljubljani:

22. avgusta: Ana Modic, krojačeva hči, 10 let Streliske ulice št. 11, legar.

V deželni bolnici:

21. avgusta: Marija Butnar, gostija, 45 let, oedema pulm.

22. avgusta: Jožef Pirc, gostac, 60 let, jetika. — Matija Mave, delavec. 58 let. dysenteria.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
23. avg.	7. zjutraj	735.4 mm.	18.2° C	sl. sev.	jasno	0.00 mm.
	2. popol.	734.4 mm.	28.2° C	sl. svz.	jasno	
	9. zvečer	734.9 mm.	20.2° C	sl. zah.	jasno	

Srednja temperatura 22.2°, za 3.9° nad normalom.

Dunajska borza

dné 24. avgusta t. l.

	včeraj	danes
Papirna renta	96.40	96.15
Srebrna renta	96.15	95.90
Zlata renta	114.05	113.95
5% marcna renta	100.45	100.50
Akcije narodne banke	999.—	999.—
Kreditne akcije	315.25	314.—
London	119.60	119.70
Srebro	—	—
Napol.	9.49	9.50
C. kr. cekini	5.68	5.69
Nemške marke	58.55	58.60
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	140 gld. — kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	184
Ogerska zlata renta 4%	111	60
Ogerska papirna renta 5%	100	45
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	122
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	117	50
Kreditne srečke	100 gld.	192
Rudolfove srečke	10	24
Akcije anglo-avstr. banke	120	153
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	238	50

MAGGIJEVA zabela za juhe

priporoča se gospodnjam najbolje. Dobiva se pri **Ivanu Luckmann-u.** (785—7)

Spretnega pisarja

(eventualno **solicitorja**), z lepo pisavo in dobrimi spričali, kateri ima že nekoliko prakse, vzprejem za dobro plačo v svojo pisarno.

(954—2)

Advokat dr. Krisper v Ljubljani.

Praktikant ali učenec

ki je specerijske stroke že nekoliko vaje in želi trgovsko šolo obiskovati, **vzprejme se v večjo specerijsko trgovino v Ljubljani.** — Kje? po e iz prijaznosti upravnistvo „Slovenskega Naroda“. (844—7)

Zahvala.

Vsem dragim prijateljem in sorodnikom izrekamo za mnoge dokaze sočutja ob dolgi bolezni in smrti preljubega in nepozabnega soproga, očeta in brata, gospoda

Franceta Zakotnika

posestnika in gostilničarja v Dolenji Šiški, predsednika krajnega šolskega sveta v Šiški, občinskega svetnika in ustanovitelja in odbornika gasilnega društva v Dolenji Šiški, častnega uda kat. društva rokodelskih pomočnikov v St. Vidu,

kakor tudi za lepe vence in krasne trakove najprisrčnejšo zahvalo. Sosebno pa se zahvalimo prečastiti duhovščini, občinskemu svetu in krajnemu šolskemu svetu v Dolenji Šiški, Čitalnici Šišenski in St. Vidski, gasilnemu društvu, osobito njega načelniku g. Hugonu Eberlu in gostilničarjem v Dolenji Šiški, katoliško-rokodelskemu društvu v St. Vidu, a tudi g. nadučitelju Janku Žirovniku za prelepo cerkveno petje.

Dolenja Šiška, dné 20. avgusta 1892.

(959)

Žalujoči ostali.

Službe išče

poštna in brzojavna upraviteljica

več let že pri pošti službujoča, z dobrimi spričevali. — Naslov pove upravnistvo „Slovenskega Naroda“. (956—1)

Gostilno

z gostilnično opravo vred, prostorne hleve, druga poslopja in lep velik sadni vrt v Gorenjem Logatcu h. št. 2 oddam v najem pod ugodnimi pogoji. — Hiša ima lepo lego in je pripravna tudi za vsako drugo obrt.

(958—1)

Janez Kogej.

Ravnokar izišel je:

Občni zemljevid Kranjske.

Po uradnem gradivu z označenjem okrajnih glavarstev in davkarskih okrajev ter razvrstitve ljubljanske škofije izdala in narisala

(947—3)

Emilij Jahnz in Ferd. pl. Genzič.

Cena 80 kr., po pošti 3 kr. več.

Ig. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg knjigotržnica v Ljubljani.

NOVO!

NOVO!

Zanimiva in zabavna

je moja tukaj prvič na prodajo izložena igrača

borilca.

Dva smešna očeka, trdno narejena, oblečena kot herkula, borita se, držeč se za roke, da kaj smešnejšega še ni bilo videti. To se lahko in gotovo izvršuje brez vsakeršne priprave, tako da more tudi najmanjši otrok sam oživiti igračo. Ako hočete sebi in svojim otrokom narediti veselje, prosim, počastite me s svojim obiskom. Ta igrača vzprejeta je bila povsod z največjim odobravanjem.

Cena paru 50, 60 kr., boljše vrste iz papir-maché 1 gld. in 1 gld. 20 kr., iz stisnjene papirja prve vrste 1 gld. 50 kr. in 2 gld., večji komadi 3 gld.

Prodajalo se bode le malo časa v Tonhalle.

Ad. Rissmann,

lastnik mnogih častnih diplom.

(883—19)

Doering'ovo milo s sovo

po svoji kakovosti nedoseženo, jako očiščeno, nevtralnno toaletno milo brez primešanega luga ali drugih tvarin.

Vzdrži in množi lepoto kože, zboljša polt,

odpravlja s kože vse nečistosti ter upliva v vsakem slučaju **oživljajoče in osvežujoče na kožo.**

V nasprotju z drugimi toaletnimi mili je to absolutno nesškodljivo

tudi če se rabi vsak dan.

☞ Zgodnje staranje, grapava koža, rudeče roke se nemogoče. ☜

Nepogrešno za žensko toileto.

Radi svoje finosti je to milo zlasti porabno za **dojenje in otroke**, nadalje tudi za osebe, katere imajo **občutno kožo**, in katerim **nasvetujejo zdravniki** to milo.

Doeringovo milo s sovo je, ker velja komad samo 30 kr.,

najboljše milo na svetu.

Vsak komad pristnega Doeringovega mila se spozna, ker mu je utisnjena varnostna znamka, sova, odtod se imenuje „Doeringovo milo s sovo“.

Dobiva se:

IV. (356—6)

Avg. Auer, Ferd. Bilina & Kaseh, lekar Grützel, Ant. Krisper, Ed. Mahr, Mayr-jeva lekarna „pri zlatem jelenu“, Piccoli-jeva lekarna „pri angelju“, Ubald pl. Trnkoczy, lekar. V Kranji: Martin Pettan, Rud. Starovasin. Generalno zastopstvo za Avstro-Ogersko: A. MÖTSCH & Co., Dunaj, I., Lugeck 3.

Prevzetje trgovine.

Usojava si uljudno naznanjati, da **dné 1. septembra t. l.** prevzameva že osemnajst let pod tvrdko **M. NEUMANN v Slonovih ulicah št. 11** obstoječo

trgovino z zgotovljenimi oblekami za gospode in dame

ter se priporoča visokemu plemstvu, visokočastiti duhovščini ter slavnemu občinstvu za prav obilna naročila.

Z odličnim spoštovanjem

GRIČAR & MEJAČ.